

Naar Kvægpest er udbrudt, skal Indenrigsministeren kunne paabyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt saaledes, at Samkvem imellem Beboerne af samme og de udenfor Boende affjæres, dog kun i et saadant Omfang, som findes nødvendigt for at hindre Smittens videre Udbredelse.

Naar den ondartede Lungesyge maatte have vundet betydeligere Udbredelse i en Egn, skal Indenrigsministeren kunne udstede Forbud imod, at levende Kvæg saavel som Hø, Halm eller Gjødning bortføres fra Egnen.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil Politiet ifølge Bestemmelserne § 6 er berettiget, skulle bringes til Anvendelse, og naar dermed kan standses, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de isvrigt tilvejebragte Oplysninger. Saavidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, tage Bestemmelse om, hvorledes de paabudte Foranstaltninger blive at udføre, og paa de givne Tilholds Efterlevelse. Overfiddes disse af Ejereren, kan Politimesteren lade det Fornødne udføre for Ejerens Regning; de derved foranledigede Omkostninger kunne i Mangel af godvillig Betaling inddrives hos den Paagjældende ved Udpantning.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal nøjagtig Oplysning herom søges tilveiebragt, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Ophold træffes. Forsaavidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disse Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinair til Stedet, gaar Ansvarer fra Dyr lægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Kvægbesætning udbrudte Sygdom er ondartet Lungesyge eller Kvægpest, kan Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte tvende Sygdomme, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister i Sygdommens Begyndelse paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaae.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er befængt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinairphysicus eller det veterinaire Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaae, for at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gjennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Eieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist at tilkalde en examineret Dyr læge til at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyr lægerne, afgjøres Sagen af det veterinaire Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foran-